

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XIX.

ČÍSLO 10

OKTÓBER 2011

Zamilovať sa do ruženca - Modlitbové trojdnie - Škola v prírode
Blahorečenie Drinských mučeníc - Brána opäť otvorená
Budovanie učeníkov - Slučka alebo náruč? - Hyacinta a František

Vrátiť sa s novým svetlom a novou silou

V kalendárnom roku sú len tri mesiace venované nejakému úmyslu: máj - mesiac Panny Márie, jún - mesiac Božského Srdca a október - mesiac sv. ruženca. Asi to musia byť kľúčové udalosti, na ktoré by sme mali aspoň trochu upriamiť svoj zrak, keď Duch Svätý vnukol tým, čo majú v cirkvi službu spravovania, zasvätiť tieto mesiace práve na dané úmysly...

Ruženec je modlitba, ktorá má istotne svoju váhu. Akú však? Ak sa pozrieme do nášho spoločenstva, môžeme si všimnúť, že ruženec nechýba v rukách skoro žiadnej staršej dámy. No v rukách strednej a mladšej generácie ho nachádzame už oveľa menej.

Či sa už ruženec modlíme, alebo nie, stále platia slová nášho Pána, ktorý povedal: „Každý strom možno poznať po ovoci.“ (Lk 6, 44). A teda aj každú našu modlitbu poznať po ovoci.

Ak mení náš život, je dobrá. Ak nemení, tak sa niekde stala chyba. A tak nás náš nebeský Otec každý rok pozýva, aby sme sa spolu s Máriou učili modlitbe ruženca - buď s ňou začať, alebo pokročiť v jej hĺbke. Ved' to musí byť naozaj dôležitá modlitba v našom živote, keď náš Boh na ňu „obetoval“ jeden mesiac roka ☺.

Nedávno, keď som sa bol vonku modliť (práve ruženec), prišlo mi na um, že s modlitbou je to podobne ako v tomto pozemskom svete. Keď potrebujeme niekde rozbiť niečo tvrdé, nezoberieme si lopatu ani hrable. Zoberieme si zbijačku a tá opakovanými údermi rozbije aj ten najtvrdší betón. A takto nás učí modliť sa aj náš Boh. Opakujeme Zdravasy, a pritom premýšľame o tajomstvách našej spásy a o tom, ako Boh prišiel do našich životov. Domodlíme sa a zrazu zistíme, že niečo sa v nás pohlo - zmenilo. Že Boh sa prebil cez naše zabetónované srdce a my sme trochu viac spoznali. ako nás má rád, čo všetko chce pre nás chce urobiť... Sme schopní odpustiť, pozrieť sa v nadhľade viery ponad ťažkosti života, vzoprieť sa strachu a vrátiť sa do pôvodných ťažkostí, ale s novým svetlom a novou silou.

Pred istým časom som bol na návšteve u jednej krásnej chorvátskej rodiny. Manžel pomáha bývalým narkomanom začleniť sa po návrate z liečenia do spoločnosti. Môžu u neho bývať, a keď si zarobia na vlastné bývanie, vydávajú sa na vlastnú cestu. Rozprával o tom, ako žijú so svojou manželkou. Hovoril: „Myslíte si, že my sa nehádame? Hádame sa, ale máme modlitbu - tá nás spája.“ Bol so mnou aj jeden z chalanov, ktorý u neho istý čas býval, a tak mi porozprával, ako to u nich funguje: „Niekedy počujem z kuchyne

strašný krik a hádku... Po polhodine prichádza za mnou Katka (manželka) s pozvánkou - nejdeš sa s nami modliť ruženec?“.

A tak prajem nám všetkým, aby sme počas tohto mesiaca vstúpili hlbšie do modlitby ruženca a spoznali, že „*Blízky je Pán všetkým, čo ho vzývajú, všetkým, čo ho vzývajú úprimne. Vyplní želanie bohabojných, vyslyší ich modlitbu a zachráni ich.*“ (Ž 149, 14-15).

Text: Ján Kraus, kaplán;
Foto: Flickr by FotoKatolik

Na slovíčko s kňazom Tomášom Kunikom

Do ruženca je potrebné sa zamilovať

Kedysi bol u nás diakonom, teraz pôsobí ako kňaz v „ďalekom“ Albánsku. Tomáš Kuník (27) však zostáva s našou farnosťou v kontakte i naďalej. V krátkom rozhovore nás obohatí o svoj pohľad na modlitbu ruženca.

Majú ľudia dnešnej doby radi ruženec?

Ťažko povedať. Mnohí áno, mnohí ani nie. Ruženec (a modlitba vôbec) je duchovná strava a každý sa prirodzene „sýti“ radšej tým, čo mu viac „chutí“. Netreba však zabúdať, že sú jedlá, aj tie duchovné, ktoré potrebujeme nevyhnutne.

Veriaci v mojej farnosti, najmä tí starší, majú ruženec veľmi radi. V období komunizmu nemali možnosť stretnúť kňaza, prijímať sviatosti a ani čítať Sväté písmo. Duchovne „prežili“ práve vďaka ruženecu.

Dá sa povedať, ako by mala vyzerat' správna modlitba ruženca?

Cirkev nás učí v ruženci rozjímať o tajomstvách Ježišovho života. Dáva ružencu konkrétnu formu, ktorá sa vyvíjala počas dlhých stáročí.

Snažiť sa zachovať vonkajší spôsob modlitby, ponúknutý Cirkvou, to je prvý krok - ale len prvý. Po ňom je mnoho ďalších. Nerád by som zostal len pri nejakej vonkajšej forme, hoci aj tá je potrebná. Ale nie najdôležitejšia.

Každá modlitba, nielen ruženec, je správna vždy, keď vedie k Bohu. Či už vychádza z radosti alebo z bolesti, zo šťastia alebo z trápenia, z vďaky alebo z potreby. Modlitba je postoj srdca túžiaceho odpovedať na Božie pozvanie. Toto sa deje vždy, keď rozjíname o Pánovom živote a necháme sa Máriou poučiť o jej synovi.

Vôbec sa netreba trápiť tým, že

myšlienky nám zalietajú k deťom a ich problémom, ku škole, ku skúške či internátu, k ťažkým vzťahom v rodine alebo k pochybnostiam vo viere. Boh má záujem o naše problémy. Nehanbime sa za ne pred ním, nebojme sa ich „objať“ v modlitbe a odovzdať Bohu. Takéto vyrušenia nám ukazujú, za čo sa máme modliť - a to je tiež Boží dar.

Čo by si poradil ľuďom, ktorých táto modlitba nudí, prípadne si na ňu nenachádzajú čas?

Chápem, že opakovanie toho istého stále dookola môže byť nudné a monotónne. Poznám to aj z vlastnej skúsenosti s ružencom. Mne pomohol Tomáš Kempenský, ktorý odporúča spraviť si na začiatku „malé násilie“, aby sme dosiahli „veľké ovocie“ - čiže vernosť aj napriek nechuti.

Do ruženca, a do modlitby vôbec, je potrebné sa zamilovať. Toto „zamilovanie sa“ je podobné zamilovaniu medzi osobami. Musia sa poznávať, stretávať, byť spolu. Nie je možné skutočne milovať niekoho alebo niečo, čo nepoznáme.

Práve to neustále opakovanie „Zdravas Mária, ... Ježiš...“ je skutočným rozhovorom s Matkou o Synovi. Ak máme o Syna a jeho život

záujem, neunaví nás to. Keď sa po dlhšej dobe vrátíme domov, vari nás unavuje počúvať mamku, ktorá rozpráva o všetkom, čo sa udialo v rodine?

Aký je tvoj osobný vzťah k ruženču?

Ja osobne mám ruženec rád, hoci, ako som už naznačil, nebolo tomu tak vždy. Ruženec vnímam ako rozhovor s Matkou o Synovi. Práve táto modlitba ma denne učí, že môj život nie je nič iné, ako neustále opakovanie „áno“ Bohu spolu s Máriou - najmä vtedy, keď to moje „áno“ je neisté a povedané s malou dušičkou. Mária je Matka. Ona vie moje nedokonalé „áno“ svojou láskou upevniť. Až potom ho predostrie svojmu Synovi.

Za rozhovor ďakuje Petra Humajová
Foto: Mária Melicherčíková

Modlitbové trojdnie za kňazov

Na sviatok Narodenia Panny Márie (8. septembra) odštartovala na celom Slovensku štyridsaťdenná modlitbová reťaz za kňazov, ktorá sa končí 17. októbra. Jej súčasťou bolo aj Modlitbové trojdnie za kňazov.

Podujatie sa konalo pod záštitou hnutia Modlitby matiek (MM) v jed-

notlivých regiónoch Slovenska. Zapojili sme sa do neho aj v našej farnosti. Počas troch dní (od 30. septembra do 2. októbra) sme spoločne pred Sviatosťou Oltárnou odprosovali za svoje hriechy voči kňazom (piatok), za hriechy kňazov voči nám (sobota), a napokon sme v neďelu ďakovali dobrotivému Bohu za dar kňazov medzi nami.

Podujatie bolo zorganizované na celom Slovensku ako prejav našej lásky a vďačnosti za kňazov, našich pastierov, ktorí sa o nás starajú. Počas troch dní modlitieb sme boli

spojení aj s ostatnými mami v MM na celom svete. Ďakujeme všetkým, čo sa k našim modlitbám pripojili.

Mamy z MM

„Lebo z veľkosti a krásy stvorenia sa úsudkom poznáva ich Stvoriteľ.“ (Múd 13, 5)

Veľkosť a krásu stvorenia objavovali aj štvrtáci Piaristickej spojenej školy Františka Hanáka, ktorí posledný septembrový týždeň strávili v náručí nádhernej podpolianskej prírody. Škola v prírode - Látky je ukrytá v smrekových lesoch juhovýchodne od pohoria Poľana a poskytla nám milé a rodinné prostredie.

Počas celého týždňa deti zažili mnoho zážitkov, ktoré ich obohatili vedomostne aj duchovne. Navštívili Planetárium v Žiari nad Hronom, kláštor kapucínov na Raticovom vrchu, vodopád Bystrého potoka, Bystriansku jaskyňu, roľnícke družstvo Látky, kde pozorovali malé teliatka, vozili sa na koňoch na ranči Haferník. Previezli sa Čiernohronskou železníčkou do lesníckeho skanzenu vo Vydrove, kde sa nachádzajú exponáty, ktoré vypovedajú o histórii,

súčasnosti i budúcnosti lesníctva. Žiaci zažili aj rôzne vedomostné, športové, súťažné a zábavné hry v prírode.

Každodenné sväté omše, duchovné heslo dňa a spoločné večerné modlitby pred spaním pri sviečkach s naším pátrom Jánom Hríbom zanechajú v deťoch nezmazateľné stopy na niečo krásne a výnimočné. Mnohé deti možno posunú ďalej v ich duchovnom živote.

V neporušenej prírode sme všetci cítili ako si nás Boh privinul bližšie k sebe, držal nad nami ochrannú ruku a doprial nám nádherné a teplé počasie. Deti sa učili chváliť Stvoriteľa každým skutkom, hrou, modlitbou, ako aj vytváraním pekných vzťahov medzi sebou navzájom.

Veríme, že takýto štart do nového školského roka je prínosom pre celý štvrtácky kolektív, pre upevnenie dobrých vzťahov medzi učiteľmi, vychovávateľmi a žiakmi i pre posilnenie vedomia, že náš Pán Ježiš je ten najvernejší Priateľ, ktorý nikdy nesklame, ak sa k nemu utiekame.

Text: sPaedDr. B. Bobušová
Foto: P. Ján Hríb, SChP.

Blahorečenie drinských mučeníc

24. septembra 2011 sme sa zúčastnili blahorečenia našich sestier z Kongregácie Dcér Božskej Lásky. Preživali sme veľkú radosť, že Boh zhladal na päť sestier, ktoré boli umučené počas 2. svetovej vojny srbskými četníkmi. Svoje rehoľné sľuby podpísali vlastnou krvou.

Na blahorečení, ktoré sa konalo v Sarajeve, boli prítomné naše sestry z celého sveta. Aj my sme prišli na túto slávnosť. Sprevádzali nás naši dobrodinci a veriaci z jednotlivých farností, kde sestry z Kongregácie FDC pôsobia (aj veriaci z far-

nosti Prievidza - mesto). Putovalo nás spolu 70 ľudí v dvoch autobusoch.

Tešíme sa, že sme sa blahorečenia mohli zúčastniť. Drinské mučenie, ktoré vydali svedectvo vernosti Bohu a svojim rehoľným sľubom sú príkladom pre nás i pre všetkých ľudí, sú pomocníkmi v núdzi, prenasledovaní a v životných ťažkostiach.

Text a foto: S. M. Xavéria, FDC

Boh plní sny

Boh plní sny. V živote by mi nebolo napadlo, že raz pôjdem do Paríža, že budem stáť pod Eiffelovou vežou, že sa budem môcť prechádzať po tomto veľkomeste... Vždy to bol len môj sen - ale stal sa skutočnosťou.

V dňoch 18. až 23 septembra 2011 sme sa ako študenti piaristického gymnázia zúčastnili poznávacieho zájazdu Londýn - Paríž. Cez Česko a Nemecko sme sa dostali do Paríža, kde sme strávili celý jeden deň. Videli sme typický život veľkomesta, veľa krásnych skvostov ako napríklad katedrálu Notre Dame, Louvre, Eiffelovu vežu. Plavili sme sa aj po rieke Seine a počas celého dňa nás (okrem nášho sympatickeho sprievodcu Maťa) sprevádzalo krásne počasie.

Večer sme sa ubytovali v Hoteli F1 a na ďalší deň viedla naša cesta cez kanál La Manche trajektom do Londýna. Zastavili sme sa v malom mestečku Canterbury so slávnou katedrálou, kde pôsobil anglický biskup Thomas Becket. V Londýne sme videli veľa krásnych pamiatok (Big Ben, London Eye, Tower Bridge, Trafalgarské námestie a pod.) a zažili sme veľa krásnych chvíľ. Bývali sme v anglických rodinách, kde sme sa snažili trochu zdokonaľiť v našej angličtine, alebo aspoň niečo porozumieť.

Velkým zážitkom bola pre mňa účasť na sv. omši vo Westminsterskej katedrále. Aj keď mi trošku chýbal spev a nerozumela som všetkému z kázne, bol to silný zážitok, najmä keď sme sa modlili Otčenáš

po anglicky a keď sme si podávali ruky na znak pokoja. Prišli za nami veriaci z vedľajšieho radu a aj tí, čo boli o tri lavice pred nami. Zdalo sa mi to milé a úprimné. Zaujímavý čas sme prežili aj v Múzeu Madame Tussaud's, kde sú známe celebrity v podobe voskových figurín.

Z tohto výletu som si odniesla množstvo pekných zážitkov. Spoznala som kus sveta a som za to Bohu vďačná.

Text: Betka Veselovská,
študentka 3.G

Foto: Marek Šimurka

Brána po prázdninách opäť otvorená

Po letných prázdninách Vás opäť pozývame do rodinného centra Brána, ktorého poslaním je ohlasovať radostnú zvesť evanjelia a vrátiť do rodín hodnoty, ktoré sa z nich vytrácajú a stojí za to o ne bojovať. Vo vynovených priestoroch na Vás čakajú obľúbené, ale aj nové programy a aktivity, ktoré deti aj rodičov učia živému vzťahu s Bohom.

PRIESTORY A SLUŽBY:

Malá herňa - určená na voľné hry, plná zábavných a podnetných hračiek.

Veľká herňa - novovytvorená, využívaná počas detských programov a aktivít.

Obývačka v kuchyni - priestor pre oddych, rozhovor, alebo čas strávený s dobrou knihou pri čaji či kávičke.

Kaplnka - krásne miesto určené pre stíšenie sa s Otcom, modlitby, stretká a detské chvály.

Opatrovanie - o Vaše dieťaťko sa postaráme počas Vašich nákupov a vybavovačiek.

Knižnica - zaujala Vás niektorá zo zbierky našich kníh? Môžete si ju od nás požičať a dočítať doma.

PRAVIDELNÝ PROGRAM:

Divadielko - každý pondelok o 10:00 hod. Vás čakajú hrané divadielka či rozprávané príbehy s biblickým pozadím, ktoré učia deti rozpoznať krásu, lásku a pravdu.

Angličtina - pondelok o 16:00 - lekcie zamerané na konverzáciu určené pre staršie deti (alebo dospelých) so zvládnutými základmi angličtiny.

Mimi klub Klúčik - pravidelné stretnutia mamičiek s deťmi. Aktívne a efektívne využité doobedie (v utorok od 9:00-12:00), kedy mamičky

v príjemnom prostredí zažijú prijatie, dôveru a priateľské rozhovory na témy každodenného života a deti sa prirodzene a hrovou formou zapoja do kolektívu, zahrajú sa, zabavia a mnoho vecí sa aj naučia.

Silvinkovo - v utorok o 16:00, vo štvrtok o 10:00. Deti si vyskúšajú úlohu naozajstných spevákov a muzikantov, zahrajú si na perkusiách a naučia sa krásne a veselé pesničky, veršovačky a riekanky.

Tvorivé popoludnia - každú stredu o 16:00 si deti od 9 rokov môžu precvičiť svoju tvorivosť a šikovné ruky a vyrobiť niečo pekné pre seba alebo ako darček pre svojich blízkych.

Štvrtkové stretnutia - o 17:00. Pravidelné stretnutia dospelých pri rozhovoroch, čítaní Biblie, vyučovaní a modlitbe. Deti majú zabezpečený samostatný program.

Detské chvály v kaplnke - každý piatok od 17:15 - 18:00. Cieľom detských chvál je naučiť deti, čo to znamená chváliť Boha, ako sa za ňo Ho môžu chváliť a ďakovať Mu. Program detských chvál pozostáva z modlitieb, krátkeho vyučovania a piesní.

PRIPRAVUJEME PRE VÁS:

Duchovné a výchovné poradenstvo, semináre a workshopy na zaujímavé témy.

Viac o nás a o spomínaných aktivitách sa dozviete na našej stránke: www.branapd.sk alebo na **facebooku (Rodinné centrum Brána)**. Brána funguje len vďaka Vašej podpore a príspevkom. Ak sa Vám teda náš projekt páči, budeme vďační za Vaše modlitby, materiálnu či finančnú pomoc.

Silvia Csicsayová

Kontakt:

Brána Jn 10,9
Námestie slobody 21 (bývalá Trnka)
971 01 Prievidza
www.branapd.sk; info@branapd.sk
tel.: 0907 614 147
facebook: Rodinné centrum Brána
č.úctu: 2846500454 / 0200

Budovanie učeníkov v rodine

Večer sme sa vrátili s rodinou z celodennej brigády na chalupu. Zrazu mi zostalo zle od žalúdka. Sadol som si na gauč a snažil som sa predýchať nepríjemný pocit. Synček sa hral vedľa mňa s autíčkami. Vrávramu: „Bolí ma bruško.“ Zbystril pozornosť. „Pomodlíš sa za mňa?“

Pristúpil ku mne, položil mi malinkú ručičku na brucho a začal čosi bľabotať. „Ameň“. Skončil. „Neboi bucho, ie.“ A išiel sa hrať. Mal pravdu. Po chvíli bolesť ustúpila. Prečo

by aj nie? Ved' na chorých máme vkladat' ruky. A o to lepšie, keď sme jednoduchí, lebo sme deťmi. Toto je praktické kresťanstvo.

Neučili sme ho modliť sa

Raz boli u nás jedni naši známi manželia a modlil som sa za nich. Keď to Tobiáško zbadal, pristúpil k žene, položil na jej plece ruku rovnako ako ja a modlili sme sa. Po chvíli začala plakať, lebo sa jej dotkol Boží Duch. Večer po návrate domov nám písali, že mali úžasnú cestu a že nám veľmi d'akujú za modlitbu. Nikdy sme Tobiáška neučili, ako sa má modliť. Ani sme ho nenútili kľaknúť si pred oltárom či prežehnať sa pred jedlom. Sám to začal robiť. A to má ešte len 2 roky.

Čo je dobre?

Priznám sa, v úlohe rodiča sa stále tak nejak strácam. Čo je správne? Mám byť prísny viac alebo menej? Ako reagovať v nových situáciách? Neviem. Byť rodičom nie je ľahké. Deväť rokov som sa v škole učil základné veci, potom som šesť rokov študoval veci o elektrike a ďalších šesť o architektúre. Potom som vstúpil do manželstva, mal deti - a zbadal, ako málo toho naozaj viem. Už chápem, prečo rodičia tak často

hľadajú krúžky, centrá, rady a poradne, len aby sa čo najlepšie postarali o svoje deti. Aby z nich vyrástli silné osobnosti a individuality. Hľadáme ich talenty, nalínajkujeme im život... A napriek všetkej snahe tomu stále niečo chýba. My v tom zhone totiž zabúdame, že naše deti sú učeníkmi Ježiša Krista.

Nad všetkým vzdelaním a správnu výchovu je uvedomenie si jedného dôležitého faktu: „Moje deti, sú deti Božie“. To znamená, že Nebeskému Ockovi záleží na tom, aby „svoje deti“ vychovával.

Čo to znamená v praxi? Povieme si niekoľko užitočných pravidiel. Budeme vychádzať z Jánovho evanjelia, kde Kristus učí o pravom pastierovi (porov. Jn10,1-9).

On volá svoje ovce

Boh nenúti, neprikazuje, ale pozýva. Deti sa potrebujú cítiť pozvané modliť sa, kľáčať pred oltárom, prežehnať sa - vtedy to chápú ako výsadu. Ak ich budeme nútiť, nebudeme konať ako Kristus a deťom sa duchovný život sprotiví. To však neznamená, že si nemáme stáť za svojím.

Ovce počujú jeho hlas a poznajú jeho hlas

Boh je reálna bytosť. Každý kresťan má zažívať, ako Boh k nemu hovorí. Či už priamo (prorocky), alebo cez Bibliu, ľudí, pocity, intuíciu, svedomie... Aj naše deti by sme mali usmerniť, aby sa nechali viesť Ježišom. Určite sa potom mnohokrát budeme čudovať, čo tie deti potom spravia. Napríklad keď sa dieťa nebude vedieť rozhodnúť, alebo bude niečo zatĺkať, pošleme ho, nech sa o tom ide poradiť s Pánom Ježišom. Dieťa to vezme vážne a s Ježišom sa

naozaj pôjde poradiť. Doma však treba vytvárať atmosféru, že žiť z Bohom je normálne. Ak sa modlíme len ráno a večer, tak to deťom nepripadá také normálne, ako keď Pána zavoláme pri každom „štartovaní vláčiku“.

Kráča pred nimi a ovce idú za ním.

Deti sa viac ako z vysvetľovania učia z príkladu. Zbytočne budem deťom vysvetľovať, ako sa majú modliť, ak ma denno-denne nebudú vidieť, že to robím. Deti nepochopia, že Boh je živý a že je všade prítomný, ak ho naozaj nepocítia. Buďme hrdinovia viery a nebojme sa s dôverou modliť za boľavé brušká, za odvahu, za uzdravenie kamaráta, za počasie. Toto je praktické kresťanstvo - keď deti vidia, že Nebeský Ocko na naše modlitby reálne odpovedá.

Ja som brána.

Kristus je bránou k ovciam a bránou, cez ktorú ovce prichádzajú k Bohu. My ako rodičia sa potrebujeme dívať na deti skrze túto Bránu. Boh má jedinečný plán pre každého - aj pre moje deti. Možno

z môjho dieťaťa bude špičkový vecdec a možno špičkový smetiari. Tam, kde mu Boh pripravil miesto, bude jednoducho dobrý. Na to však potrebuje rodiča, ktorý sa na neho pozerá presne týmto pohľadom.

Nikdy neodsudzujme dieťa. Keď mu nejde matematika či slovenčina, to ešte neznamená, že nebude prorokom Boha najvyššieho. Práve vo veciach, v ktorých deti najviac zaostávajú, potrebujú, aby sme vo viere prehlasovali požehnanie do ich života. Napríklad: „Ty moja krásna Hanička, si šikovná, bystrá a úžasná dievča. V mene Pána Ježiša Krista, teraz vypočítaš tento príklad...“ A to by nebol Boh, keby to v nej neuskutočnil.

Je toho ešte veľa, s čím by sme sa mohli povzbudiť, ale najdôležitejšie je byť si vedomí, že všetci sme učeníkmi Boha, Ježiša Krista.

Text a foto: Augustín Ugróczy

Prípadné reakcie zašlite na adresu gustovclanok@gmail.com.

Slučka alebo náruč? Úvahy o modlitbe ruženca

„Zdravas Mária, milosti plná,“ nesie sa každodenne našimi kostolmi. Ženy a muži všetkých vekových kategórií premievajú v prstoch zrníčka ruženca. Alebo aspoň „Zdravasy“ v ústach. „Kedysi som sa s odporom pozeral na ruženec,“ píše vo svojej knihe *Kto si, Mária?* Scott Hahn. „Videl som v ňom slučku, ktorá v mnohých rímskokatolíkoch dusí pravú zbožnosť.“

Nieкто na modlitbu ruženca nedá dopustiť. Naopak, sú ľudia, ktorí len márne prekonávajú svoju nechť k nej. Panna Mária i veľkí svätci

neustále vyzývajú: „*Modlite sa ruženec!*“ Čím to teda je, že sa ho často nemodlíme správne, že v ňom nedokážeme nájsť „zalúbenie“?

Ruženec a sv. Dominik

Podľa legendy vznikla modlitba ruženca kedysi v 12. storočí. Mladému kňazovi Dominikovi Guzmanovi sa vo sne zjavila Panna Mária a dala mu reťaz s gulôčkami, na ktorej sa mala recitovať modlitba ruženca. Sľúbila mu, že meditácia nad životom jej syna porazí bludy a utrpenie.

V skutočnosti však sv. Dominik modlitbu ruženca ani nepoznal. Rehoľa, ktorú založil, dominikáni, začali totiž ruženec šíriť až v 15. storočí - po tom, ako prešiel dlhým vývojom. Jeho základy môžeme nachádzať už v prvých storočiach existencie Cirkvi, kedy mnísi recitovali žalmy. Keďže recitovanie žalmov bolo súčasťou mníšskeho života, no mohli ju uplatňovať len tí, ktorí vedeli čítať, muselo sa čosi vymyslieť i pre negramotných bratov.

Žalmy boli teda nahradené modlitbou Otče náš. Mnísi sa ju modlili 150 krát (tolko je žalmov) a pri počítaní používali malé kamienky, neskôr gulôčky. Po vzniku modlitby Zdravas Mária sa i táto stála súčasťou ich modlitbového života.

Po čase sa modlitba Zdravas Mária začala modliť a opakovať v prepojení na úryvky z evanjelia. Modlitba - ruženec - bola zjednodušená a uvedená do súčasnej podoby v 16. storočí, pričom sa na nej odvtedy uskutočnili len dve zmeny. Na základe fatimských zjavení sa pridala invocácia „Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy“ a za pontifikátu Jána Pavla II. boli k radostným, bolestným a slávnostným pridané ešte i desiatky ruženca svetla.

Modlite sa ruženec

„*Pokračujte denne v modlitbe ruženca,*“ zdôrazňovala deťom vo Fatime pri zjaveniach Panna Mária. Prečo práve táto modlitba? Ako píše Elias Vella vo svojej knihe *O satanovi*, „*diabol sa pri vyslovení mena Panny Márie oveľa väčšími rozzúri a nahnevá ako pri vyslovení mena Ježiš. (...) Má to svoju logiku. Zlý duch vie, že Ježiš je Boh, Syn živého Boha, Pán celého stvorenia. Vie, že s tým nič neurobí. Ale Panna Mária je stvorenie ako on. A ako stvorenie je z určitého hľadiska menej ako on, lebo on je duch a Mária je človek. Diabol považuje sám seba za bytosť oveľa inteligentnejšiu ako je ona alebo ktorékoľvek iné stvorenie. Preto nemôže zničiť myšlienku, že sa mu ju nepodarilo priviesť k pádu čo i len na chvíľu. Okrem toho ho rozčuluje, hnevá a trýzni jej pokora, voči ktorej je úplne bezmocný.*“

Istý exorcista sa pri vykonávaní exorcizmu spýtal diabla, prečo sa tak bojí Panny Márie. On mu prostredníctvom posadnutej ženy odpovedal: „*Bojím sa jej, lebo ona je najpokornejšia a ja najpyšnejší, ona je najposlušnejšia a ja najvzpurnejší, ona je najčistejšia a ja najnečistejší.*“ Podľa sv. Maximiliána Kolbeho sa diabol zo všetkých síl snaží odvieť človeka od dôverného vzťahu s Pannou Máriou. Keď sa mu to nedarí, stratí oňho záujem.

„*K pobožnostiam, ktoré diabol nemôže vystáť, patrí nepochybne ruženec,*“ píše Ellias Vella. „*Panna Mária vo svojich zjaveniach odporúča, aby sme sa ho modlili. Ružencové zrnká diabla natoľko rozčulujú, že ho pri svojich útokoch často trhá na márne kúsky.*“

Problémy pri modlitbe ruženca

Napriek tomu, že toto všetko vieme, často sa nám pri modlitbe ruženca nedarí. Bud' sa nám zdá, že len hovoríme slová naprázdno, alebo sa vôbec „nedonútíme“ ruženec pomodliť.

Jedným z dôvodov je napríklad i to, že modlitbu ruženca neustále odkladáme na neskôr a napokon sa ho ani nepomodlíme, pretože nás premôže spánok. Sv. Josemaría Escrivá, zakladateľ hnutia Opus Dei, pri tomto

probléme radí: „*Keď si skutočne nenachádzaš nijaký čas, nepozorovane sa ho modli idúc po ulici. Navyše ti to pomôže lepšie si uvedomiť Božiu prítomnosť.*“

Problémom býva často i to, čo je podstatou ruženca, rozjímanie. „*Ruženec tvoria tajomstvá,*“ píše Scoot Hahn. „*Keď opakujeme formálne modlitby, pokúšame sa sústrediť myseľ a srdce na dané udalosti z Ježišovho života. Usilujeme sa do nich vcítiť; predstavujeme si, aké by to asi bolo, keby sme sa ich osobne zúčastnili. (...) Práve tu však narazíme na to, ako ľahko sa vieme rozptýliť. Keď dáme predstavivosti krídla, buď nám uletí nevedno kam, alebo sa dostaneme veľmi ďaleko.*“

Riešenie je zdanlivo jednoduché: ponoriť sa viac do čítania Svätého písma. Toto čítanie Písma však musí byť sústavné, disciplinované a zbožné. „*Jednoducho povedané: musíme každý deň čítať Písmo; musíme ho často prijímať v liturgii; musíme čítať meditácie a vysvetlenia Otcov a svätých; a musíme sa modliť so Svätým písmom v Duchu,*“ hovorí Scott Hahn.

Cesta k pravej modlitbe ruženca a nie len „mrmlaniu“ Zdravasov jeden za druhým, ako mrmlú svoje modlitby svätuškáčky, vedie teda práve týmto spôsobom, ktorý si vyžaduje trpezlivosť a vytrvalosť. V konečnom zmysle teda vôbec nie je ľahká. „*Ústna modlitba kresťana sa musí zakoreniť v srdci, a to tak, aby sa myseľ pri modlitbe ruženca vhlbila do rozjímania o jednotlivých tajomstvách.*“ (Sv. Josemaría Escrivá)

Áno či nie?

A tak si položme otázku: Modliť sa ruženec, či nie? Bojovať s rozptýle-

nosťou a nedostatkom času, alebo sa o to ani nesnažiť?

Odpoveď nie je jednoduchá. Veď každý z nás má svoju vlastnú cestu k Bohu. Každý z nás má svoju vlastnú cestu modlitby. Treba si však uvedomiť a prijať skutočnosť, že modliť sa ruženec nie je ľahké. Carlo Carretto ho nazýva „jednou z najvyšších modlitieb“, ba dokonca modlitbou „duchovnej zrelosti“.

„Ak sa mladý človek nechce modliť ruženec, ak vraví, že ho to nudí, nenúťte ho,“ píše. „Je preňho lepšie čítanie duchovného slova alebo modlitby. Ale ak stretnete dieťa na samote na vidieku, alebo pokorného starca, či jednoduchú ženu, ktorí tvrdia, že milujú ruženec, nechápuc dôvod, potešte sa, pretože v tých srdciach je Duch Svätý, ktorý prosí. Ruženec je modlitbou nepochopiteľnou pre ‚rozumného‘ človeka. (...)

Ale je to modlitba úplne pochopiteľná pre čistých srdcom, pre ustanovených do ‚kráľovstva‘, pre toho, kto prežíva blahoslavenstvá.“

Pokúsme sa vstúpiť na túto neľahkú cestu. Odstráňme z našich ružencov formalizmus a nechut'. Učme sa modliť srdcom. Potom možno ako samotný Scott Hahn, ktorý v ruženci svojej starkej videl slučku dusiacu pravú zbožnosť, uvidíme vo svojom vlastnom ruženci kruh objímajúci nás podobne ako náručie matky.

Pripravila: Petra Humajová
(Použitá literatúra: Scott Hahn: *Kto si, Mária?*; Elias Vella: *O satanovi*; Josemaría Escrivá: *Brázda*; Carlo Carretto: *Kráčajme po ceste lásky*;
www.farnost-strazske.sk)

Foto: Flickr by FotoKatolik

Nádej v čase súženia

Zo všetkých modlitieb je práve ruženec modlitba prinášajúca najväčší pokoj do môjho srdca. Nie je to iba modlitba, je to doslova záchrana, nádej a mocná zbraň proti zlu v nás i okolo nás.

Ruženec je živé Božie slovo, pretože v ňom hovoríme slová zo Svätého písma. Radosťou naplnené slová archanjela Gabriela (mimochodom patróna rozhlasu a spravodajstva): „Zdravas, milosti plná, Pán s tebou!“, i slová svätej Alžbety: „Požehnaná si medzi ženami a požehnaný je plod života tvojho...“. Keď uvažujeme nad tým, že vo Svätom písme sa nám prihovára sám Boh, neustálym opakovaním Božích slov v modlitbe ruženca s ním môžeme byť vo veľmi úzkom spojení.

Ruženec je aj prostriedkom rozjímania o živote Božieho Syna, prostriedkom meditácie. Cez jednotlivé tajomstvá ruženca spoznáваме dokonalejšie Boží plán spásy, v kto-

rom má Mária, človek ako my, a zároveň Matka Božieho Syna, svoje nezastupiteľné miesto.

Modlitba rodiny

Ruženec je tiež modlitba rodiny, ktorej dobre rozumie malé dieťa, dospelý i starší človek.

Je prostriedkom prinášajúcim jednotu a pokoj ku všetkým členom rodinného spoločenstva, ak sa ju modlia spoločne. Vtedy sa stáva ruženec naplnením predpokladu, že „*kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi*“. A ako si rodina stavia svoj dom z tehál, v ktorom prebývajú ľudské telá, tak si modlitbou ruženca stavia svoj duchovný dom, v ktorom prebývajú duše všetkých členov rodiny.

(Pamätám si, ako sme učili modlitbu ruženca nášho mladšieho syna. Staval dom z kociek. V každom rade bolo desať kociek a dom bol „päťposchodový“. Po každom Zdravase položil jednu kocku a veľmi sa z toho tešil .)

Modlitba pozemského života

Ruženec je zároveň modlitba posväcujúca každú fázu nášho pozemského života. Modlitba, v ktorej sa odráža Boží život posväcujúci náš každodenný život. V nej rozjímame o tajomstvách Božieho Syna pred jeho príchodom na svet, v čase jeho narodenia, jeho života i smrti. A zároveň nás táto modlitba pripravuje na život večný.

Ruženec je aj čas učenia sa byť trepezlivým. Je opakom toho, čo nám ponúka tento svet - príd' hneď a uvidíš..., klikni teraz a máš..., pošli hneď a vyhráš..., kúp si dnes a ušetríš... Rýchle riešenia, ktoré potrebuje moderný človek.

Dnes nie je moderné čakať, nie je

moderné donekonečna niečo opakovať, aby sa nám voľačo aspoň o malý kúsok posunulo vpred. Je moderné mať všetko, hneď a veľa. Ruženec je opakom takéhoto myslenia. Možno preto nie je ako modlitba až taký obľúbený u mladých.

Modlitba nádeje

Ruženec je napokon modlitba nádeje pre každého, kto trpí. Už ste si všimli, že po modlitbe ruženca ste akísi iní? Spokojnejší, radostnejší, plní dôvery? Ruženec dáva nádej v čase súženia. Ved' nik nemohol mať väčšiu nádej ako Matka ukrižovaného Božieho Syna.

Je mi úprimne ľúto, že ešte stále nepatrím k ľuďom, ktorí sa pravidelne každý deň modlia celý ruženec, ale veľmi po tom túžim. Môžem teda hovoriť iba o svojich skúsenosti, čo pre mňa znamená modliť sa každý deň jeden desiatok.

Myslím si, že táto modlitba je nádhernou príležitosťou vstúpiť do života niekoho, kto miluje Božieho Syna tou najväčšou, najkrajšou a najčistejšou láskou, do života Panny Márie, Božej Matky i mojej Matky. Zo srdca prajem sebe i vám, aby sme túto príležitosť mali a používali čo najčastejšie.

Text: E. Blašková;

Foto: Flickr by katybate
a Flickr by Jess Pac

Letné obdobie je za nami a s ním i dovolenky, ktoré slúžia na telesnú i psychickú regeneráciu. Iste by sme sa všetci vzájomne vedeli podeliť o krásne chvíle, ktoré nám dodali sil do ďalšieho pracovného či školského roka. Ja som sa tohto roku rozhodla pre týždňovú duchovnú obnovu pod vedením pátra Eliasa Vellu na tému Vnútorne uzdravenie.

Nie je mojím úmyslom vyzdvihnúť tento môj pobyt nad iné dôležité, ba čo viac, farské podujatia či ružencové obnovy, ktorými sa každý jeden z vás pričiňuje o dobro duchovného i spoločenského života vo farnosti. No úžitok, ktorý som si z neho priniesla, by som rada sprostredkovala i vám ostatným, ktorí v ňom tak isto možno nájdete spôsob riešenia svojich vlastných problémov.

Pomenovanie „exorcista“

Musím sa priznať, že hoci pátra Eliasa Vellu iste netreba špeciálne predstavovať, veď zavítal už aj do našich končín (do kostola sv. Terézie z Lisieux), ja som ho prvýkrát reálne videla až na seminári v Modre, ktorý organizovala p. Elena Ferancová z občianskeho združenia HELPER v Bratislave. Určitým spôsobom na mňa pomenovanie „exorcista“ nepôsobilo práve lákavým dojmom a prednášky, ku ktorým som sa sprostredkovane dostala, ma neoslovili až tak, aby som im venovala čas dostatočný na plné vypočutie. Jednoducho - bála som sa.

Život však chcel, že som sa pred rokom zúčastnila víkendovej duchovnej obnovy, ktorej exercitátorom bol - ako sme sa až počas obnovy dozvedeli - exorcista za trnavskú diecézu. Ujsť sa už nedalo ☺ a môj prvotný strach sa na základe vyrovnanosti, otvorenosti a prirodzenosti nášho prednášateľa zmenil na pokojný obdiv a vďačnosť. Takže na základe tejto prvotnej skúsenosti, rôznych okolností v mojom živote a osobného odporu-

čenia zažitia duchovnej obnovy s pátrom Eliasom Vellom, odhodlala som sa v apríli k zaslaniu prihlášky. Bol to veľmi dobrý krok, pretože miesta sa veľmi rýchlo vypredali a tí, ktorí mohli, volili i možnosť každodenného dochádzania do Modry.

Je to pre mňa?

Túžila som po vnútornom stíšení, a tak som sa pobyt rozhodla realizovať osamote. Trošku som si za to pri registrácii a zadeľovaní izieb v duchu i búchala hlavu, pretože neznámy spolubývajúcí je predsa len neznámy ☺, avšak Pán požehnal toto moje odhodlanie skvelou „partáčkou“, ktorú by som si ani ja sama lepšie nevytomdlila.

Po ubytovaní sa na izby sme sa zhromaždili do prednáškovej sály, v ktorej sa vždy pred prednáškou konal spievané chvály. Možno si teraz povieť, že neviete, či by niečo také bolo práve pre vás a verte tomu, že ja som si to po prvých minútach povedala tiež a v duchu som „tam hore“ zjednávala, že to asi presuniem na budúci rok. Zo začiatku nás mohlo byť cca 150 ľudí (počet sa každým dňom zvyšoval) a aspoň polovica účastníkov so zatvorenými očami a s dlaňami zdvihnutými dohora vzdávala po stojačky Pánu chválu.

Keď som sa tak na to s odstupom prvoúčastníka pozerala, nebola som si istá, či som sa so svojím rezervovaným prístupom odhodlala pre správnu akciu. Po úvodnom potlesku sa mi však dostalo upokojenia, keď sa nám páter v prvých vetách prihovril, aby

sme sa nebáli byť slobodní. Ak chceme Bohu na chválu spievať, tancovať, chodiť či sedieť - nemáme sa tomu brániť. A keďže každý z nás je jedinečný, máme to prežívať seba vlastným jedinečným spôsobom bez ohľadu na to, ako to vníma sused po pravici či ľavici.

Samozrejme - usmernenie patrilo pre chválovú časť nášho programu, po ktorom nasledovali prednášky, počas ktorých sme buď počúvali alebo si podľa svojho rozhodnutia robili poznámky. Všetko bolo založené na báze dobrovoľnosti a kto sa z akýchkoľvek dôvodov nechcel akejkol'vek časti zúčastniť, urobil si svoj vlastný program.

Nielen prednášky

Ústrednou témou seminára bolo uzdravenie, ktoré bolo rozdelené do nasledujúcich častí:

- telesné uzdravenie
- duchovné uzdravenie
- vnútorné uzdravenie
- uzdravenie zamerané na oslobodenie (napr. od vonkajších vplyvov, od útokov zlého ducha)

Páter nás hneď na začiatku „upokojil“, že pretože je uzdravenie procesom, netreba očakávať zázračný magický moment, po ktorom bude všetko OK, pretože Pána Ježiša sme už nestihli a k dispozícii je nám „len“ on sám, ktorý sa nám prostredníctvom aktivít zameraných na zážitok bude snažiť vytvoriť priestor pre pôsobenie Božej sily. Zároveň nás ubez-

pečil, že určite nikto z nás nie je zdravý - pretože inak by sme na tento seminár neprišli ☺. A tak sa mu, vďaka jemu vlastnému humoru, darilo postupne spájať úplne neznámych ľudí, ktorí k sebe mali každým dňom bližšie.

Program obnovy netvorili len prednášky, ale i ďalšie aktivity zamerané na zakúsenie Božej lásky a prítomnosti. Nie je možné stručne opísať ovocie, ktoré si odtiaľ každý z nás odniesol, pretože zážitok bol u každého originálny a jedinečný. Spomeniem len, že sme využili metódu predstavy príbehu Nazareta a Betlehema, cez ktoré sme cítili nehu otca a matky; pokľaknutím pred sochami sv. Jozefa, Panny Márie a dieťaťka Ježiš sme odovzdávali naše bolesti, prosby i odpustenia voči osobám, ktoré nám ublížili; sv. omše boli obetované za oslobodenia a zahojenie rán zo spontánnych alebo vedomých potratov a za nenarodené deti.

Život nás denno-denne tlačí k voľbe medzi prioritami. Nie každý z nás si takéto prepych oddychu pre seba samého môže dovoliť. Ak by ste však raz takúto možnosť mali, chcem vás povzbudiť, aby ste sa nebáli svojich predstáv, že duchovné obnovy sú zvládnuteľné len pre zasvätené osoby. Bolo pre mňa príjemnou a obohacujúcou skúsenosťou prežiť týždeň s neznámymi, a predsa vnútorne spoločne zjednotenými ľuďmi, ktorí si boli rovní v bolesti, zraneniach, nádeji a viere.

S prianím všetkého dobrého, sily
a neusínajúcej nádeje
Maťa Fritzová

Ilustračné foto: TK KBS / Peter Zimen

V budúcom čísle prinesieme hlbšie rozobrané jednotlivé prednášky.

Brigádničky

Hovorí sa, že štúdium pestuje šľachetnosť a dvíha ľudského ducha. Pohľad do bežnej tlače či na stránky internetu však prezrádza, že nie všetci študenti si ctia duchovné hodnoty. Naša prispievateľka upozorňuje v nasledovnom článku na problém, o ktorom sa u nás veľa nehovorí. V októbri môžeme ruženec obetovať aj za tých, ktorí sú jeho aktérmi alebo obeťami.

Eugénia má 23 rokov, je študentka s veľkými očakávaniami. Nikto ju zrejme doma nenaučil, že na všetko dobré sa čaká a všetko zaslúžené stojí úsilie. Prestalo ju už baviť počítať stále posledné drobné, brigády po nociach za regálmi hypermarketov sa stali vyčerpávajúcimi. Vysokoškolský život za pár euro od rodičov nie je závideniahodný. Nebaví ju bývať v plesnivom internáte, prenajala si v Bratislave trojizbový byt. Spolužiačky nevedia, kde na to berie, hlavne keď býva sama. Iba jej najlepšia kamarátka čosi tuší.

Vlani sa vláčila s pánom o desaťročia starším, no ohovárali ju, že je zlatokopka. Dnes ju nevidieť s nikým. V chladničke jej bytu sa blyštia fľaše šampanského, v miske voňajú jahody. Onedlho končí s vynikajúcim prospechom piaty semester a svoj životný štýl si pochvaľuje. Žije nadštandardne. Niekoľkokrát týždenne mení svoj status zo študentky na prostitútku. Nie je to vymyslený príbeh, ale fakt - za polhodinu berie 30 EUR, za hodinu 60 EUR, samozrejme DPH ju nezaujíma. Bozkávanie bez príplatku, ostatné služby odstupňované podľa náročnosti - stále existuje dost mužov, ktorí si chcú zaplatiť za rozkoš s mladou inteligentnou slečnou v luxusnom anonymnom byte. Ona si takto dokáže zabezpečiť všetko, na čo si spomenie. Niekedy však vo svojom vnútri cíti bezodné prázdno, ale vždy do prejde.

Ani kolegyňa Eugénie nechce byť menovaná, volajme ju Brigita. Devätnásť rokov, druhý semester študuje prekladateľstvo. Obaja rodičia sú zamestnaní, no ona žije stovky

kilometrov od rodiny úplne sebestačne. „Robím to 5 mesiacov a doma si myslia, že pracujem ako hosteska. Od našich nedostávam už ani euro a už mám vlastné auto, žijem sama v prenajatom byte. Som šťastná. Niekedy mi je smutno ako tento štát kašle na študentov. Čo máme robiť keď chceme žiť?“

Eugénia a Brigita svorne tvrdia, že nemajú pocit viny. Necítia sa chudobné ani menejcenné. Tvrdia, že nie sú jediné, ktoré si vo vysokoškolských mestách takto privyrábajú. Žiadna z nich nezanevrela na lásku. Nepovažujú sa za špinavé prostitútky z ulice. Po skončení vysokej plánujú odštartovať kariéru hodnú ich vzdelania, samozrejme s balíkom nasparených peňazí. Zavrú za sebou dvere na priváto a minulosť nechajú za jeho múrmi. Nie sú hlúpe, dokážu o tom mlčať.

Takto sa dievčatá podelili o svoje životné príbehy s reportérkou. Nechceli byť menované ani vyfotené, ale ani sa neostýchali anonymne porozprávať svoje príbehy. Každá

len verí, že sa o ich „brigáde“ nedozvedia rodičia. Tvrdia, že nie sú samé, naopak, v Bratislave sú ich stovky. Väčšinu z nich viedla k prostitúcii finančná situácia - chceli byť niekým, chceli si žiť a chceli sa mať.

Alarmujúcu a zarážajúcu sú nie len skutočné príbehy dievčat, ale aj štatistiky a právne fakty. Podľa štúdie Kingstonskej univerzity si až 20% vysokoškolských študentov financuje svoje roky štúdií prostitúciou. Francúzska študentská organizácia *Sud étudiant* zaznamenala v roku 2006 okolo 40000 študentov pracujúcich v sexuálnych službách. Šokujúce je, že v roku 2010 to už bol dvojnásobok. Každý tretí študent v Berlíne si dokáže predstaviť, že by sa živil

práve prostitúciou. Rovnaké zmýšľanie má tretina študentov v Paríži i pätina vysokoškolákov z Kyjeva.

Ani Slovensko nezaostáva. Vysokoškolačky zožali v tomto biznise veľký úspech. Na Slovensku zatiaľ nikto nevypracoval presnú štatistiku, no v susednom Česku pripadá podľa odhadov na vysokoškolské študentky 15-20% podiel z celkového počtu prostitútok. Ak je dievča snaživé, dokáže si zarobiť mesačne aj tisíce euro, „najšikovnejšie“ okolo 4000 EUR, čo je viac ako lákavý brigádnicky zárobok.

-mjl-

(Zdroj: EMMA/ Tamara Heribanová,
www.diva.sk, www.pluska.sk)

Oddaní Madone Blahoslavení Hyacinta a František Martovci

„Ak nepovieš pravdu, budeš prvá, ktorá zahynie vo vriacom oleji!“ Takto sa vyhrážali sotva sedemročnej Hyacinte. Takisto jej deväťročnému bratovi Františkovi a desaťročnej sesternici Lucii. Viete si predstaviť, že by dnešné deti vydržali toto psychické týranie zo strany polície a nevyzradili ani slovko z tajomstiev zverených Pannou Máriou? Hyacinta, František a Lucia však nielenže nič nepovedali, ale aj všetko obetovali za obrátenie hriešnikov. Tak, ako ich to učila Madona.

František Marto sa narodil 11. júna 1908 v dedinke Aljustrel, ktorá patrila do portugalskej farnosti Fatima. Hyacinta prišla na svet o dva roky neskôr, 11. marca 1910. Ich rodičia boli chudobnými pastiermi. Mama si z prvého manželstva priviedla do rodiny dve deti, za ktorými nasledovalo ďalších sedem. František a Hyacinta boli najmladší.

Jednoduchosť s milosťou

František a Hyacinta prežívali jednoduché detstvo. Často museli pomáhať pri obrábaní malého polička

a pasení oviec spolu so svojou sesternicou Luciou Santosovou. Nevedeli čítať, ale zato sa horlivo modlili ruženec, ktorý bol v tejto oblasti veľmi rozšírený.

V roku 1916 sa im pri pasení oviec zjavil anjel. Držal v rukách kalich a nad ním hostiu. Povedal, že je anjelom mieru a vyzýval deti, aby sa modlili a prinášali svoje modlitby ako zadostučinenie za všetky hriechy a ľahostajnosť vo viere. Anjel sa deťom zjavil neskôr ešte raz. Ukázalo sa, že tieto zjavenia boli prípravou na čosi väčšie, čo ešte len príde.

Cova da Iria

13. mája 1917 pásli deti ovce v Cova sa Iria. Pri hre ich vyrušil silný blesk. Z obavy pred búrkou začali ovce durit' smerom k obci, keď sa zablysko druhýkrát. Nad jedným z dubov zrazu stála krásna pani. Vyzerala tak na 15 - 18 rokov. Mala tmavé oči a snehobiele šaty spojené pri krku zlatou šnúrou. Plášť bol lemovaný zlatom a zo zopätých rúk je visel ruženec. Pani deti ubezpečila, aby sa nebáli. Povedala im, že prichádza z neba a prosila ich, aby raz mesačne prichádzali na toto miesto. Prosila ich o modlitby a obety za hriešnikov, zvlášť zdôrazňovala modlitbu ruženca.

Fatimské zjavenia

Hoci deti sa dohodli, že o zjaveniach doma nepovedia, Hyacinta sa preriekla. Tým začalo ich utrpenie, ktoré museli znášať či už zo strany blízkych, keď im neverili, alebo zo strany úradov, neustále sa snažiacich prichytiť ich pri klamstve.

13. júla zverila Panna Mária deťom tajomstvo, ktoré nemali prezradiť. Aby sa malí vizionári nemohli zúčastniť zjavenia 13. augusta, polícia ich zadržala vo väzení, zastrážovala a pokorovala. Hyacinta, František a Lucia všetko znášali s veľkým po-

kojom a odvahou a spolu s ostatnými väzňami sa nahlas modlili ruženec.

Zjavenia boli ukončené slnečným zázrakom, kedy slnko približne 10 minút „tancovalo“ na oblohe, 13. októbra 1917. Zázrak videlo približne 50 - 70 tisíc ľudí. Panna Mária sa predstavila ako Kráľovná ruženca a slúbila, že ak sa ľudia polepšia a budú modliť ruženec a konať pokánie, práve prebiehajúca prvá svetová vojna skončí a vojaci sa vrátia domov.

Skorá smrť

Tak, ako Panna Mária predpovedala, Hyacintu a Františka si skoro zobrala k sebe. Pred Vianocami 1918 ochoreli obaja na španielsku chrípku, ku ktorej sa Františkovi vo februári nasledujúceho roka pridružil aj zápal pľúc. V marci prijal po prvýkrát Eucharistiu a 4. apríla 1919 zomrel.

Hyacinta španielsku chrípku prekonala, ale zjavili sa u nej rôzne komplikácie, ktoré prešli do hnisavého zápalu pohrudnice. Hyacintu previezli do nemocnice a pokúsili sa ju operovať, všetko však bolo márne. Zomrela 20. februára 1920. Takisto ako počas života, aj pred smrťou sa celý čas modlila za obrátenie hriešnikov, pokoj vo svete a za Svätého otca.

Pri blahorečení týchto súrodencov v roku 2000 sa Ján Pavol II. prihovorel i deťom: „*Drahí chlapci a dievčatá! Vidím, že mnohí z vás majú na sebe podobné kroje ako František a Hyacinta. Vyzeráte v nich veľmi*

pekne! Ale už dnes alebo zajtra ich vyzlečiete a pastierikovia náhle zaniknú. Uvedomujete si, že vašou povinnosťou je nezaniknúť? Matka Božia vás veľmi potrebuje, aby ste potešovali Ježiša, ktorý je smutný pre spôsobované mu urážky a potrebuje vaše modlitby i obety za hriešnikov. Poproste vašich rodičov a vychovávateľov, aby vás dali do „školy“ Matky Božej.“

Hoci už nie sme deti, vstúpiť do školy Matky neuškodí ani nám. Tam totiž postúpime vpred oveľa rýchlejšie, ako keby sme sa o to snažili len sami. František a Hyacinta nepotrebovali byť veľkými dospelákmi, aby to pochopili.

Pripravila: Petra Humajová
(Použitá literatúra: Ž. Podlejski: Sol' zeme a svetlo sveta VI., L. Fonseca: Mária hovorí k svetu)

Liturgické okienko

2. október 2011 - 27. nedeľa cez rok

Č1 - On čakal na právo - a hľa, bezprávie.

Iz 5, 1-7

R - Vinicou Pánovou je jeho ľud.

Ž 80

Č2 - Robte to, čo ste sa naučili, prijali, počuli a videli na mne! Flp 4, 6-9

Ev - Pán Ježiš rozpráva o hospodárovi, ktorý vysadil vinicu. Prenajal ju vinohradníkom a odcestoval. V čase oberačky poslal svojich sluhov, aby prevzali jeho diel úrody. Ale oni týchto sluhov ukameňovali a pozabíjali. Napokon poslal k nim svojho syna, no aj jeho chytili, vyvliekli z vinice a zabili. „Ked' potom príde pán vinice, čo urobí tým vinohradníkom? Nikdy ste nečítali v Písme: Kameň, čo staviteľia zavrhli, stal sa kameňom uholným? Preto vám hovorím: Vám sa Božie kráľovstvo vezme a dá sa národu, ktorý bude prinášať úrodu.“

Mt 21, 33-43

9. október 2011 - 28. nedeľa cez rok

Č1 - On je Pán, v neho sme dúfali.

Iz 25, 6-10

R - Budem bývať v dome Pánovom mnoho a mnoho dní.

Ž 23

Č2 - Všetko môžem v tom, ktorý ma posilňuje.

Flp 4,12-14

Ev - Nebeské kráľovstvo sa podobá kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi. Poslal svojich sluhov, aby zavolali pozvaných na svadbu a povedali im: „Hostinu som už prichystal, všetko je pripravené, poďte na svadbu!“

Ale oni na to nedbali a odišli. Ostatní jeho sluhov pochytili, potupili a zabili. Král sa rozhneval, poslal svoje vojská, vrahov zahubil a ich mesto podpálil. Potom povedal sluhom: „Chod'te preto na rázcestia a všetkých, čo nájdete, zavolajte na svadbu.“ Sluhovia zhromaždili všetkých, zlých aj dobrých. Zbadal tam človeka, ktorý nebol oblečený do svadobného odevu. On onemel. Tu král povedal: „Zviažte mu nohy i ruky a vyhod'te ho von do tmy, tam bude plač a škrípanie zubami. Lebo mnoho je povolaných, ale málo je vyvolených!“
Mt 22,1-14

16. október 2011 - 29. nedel'a cez rok

Č1 - Ja som Pán a iného niet... Iz 45,1.4-6

R - Vzdávajme Pánovi slávu a česť. Ž 96

Č2 - Vieme, bratia, Bohom milovaní o vašom vyvolení. 1Sol 1,1-5b

Ev - Vtedy farizeji odišli a rozdelili sa, akoby ho podchytili v reči. Poslali k nemu učeníkov so slovami: „Učiteľ, vieme, že vždy vravíš pravdu a podľa pravdy učíš Božej ceste. ...Povedz nám teda, čo si myslíš: Slobodno platiť cisárovi daň, či nie?“ Ale Ježiš poznal ich zlomyselnosť a povedal: „Čo ma pokúšate ,pokrytci?! Ukážte mi daňový peniaz!“ Oni mu podali denár. Spýtal sa ich: „Čí je tento obraz a nápis?“ - „Cisárov.“ Tu im povedal: „Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi a čo je Božie, Bohu.“ Keď to počuli, zadivili sa, nechali ho a odišli.
Mt 22,15-21

23. október 2011 - 30. nedel'a cez rok

Č1 - Vdove a sirote nebudete krivdiť. Ex 22,20-26

R - Milujem ťa, Pane, ty moja sila. Ž 18

Č2 - Vaša viera v Boha sa stala známou na každom mieste. 1Sol 1,5c-10

Ev - Keď sa farizeji dopyčuli, že umlčal saducejov, zišli sa a jeden z nich, učiteľ zákona, sa ho pýtal, aby ho pokúšal. „Učiteľ, ktoré prikázanie v Zákone je najväčšie?“ On mu povedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou! To je najväčšie a prvé prikázanie. Druhé je mu podobné: Milovať budeš svojho blížneho ako seba samého! Na týchto dvoch prikázaniach spočíva celý Zákon i Proroci.“
Mt 22,34-40

30. október 2011- 31. nedel'a cez rok

Č1 - Či nemáme všetci jedného otca? Mal 1,14b-2

R - Pane, zachovaj moju dušu v tvojom pokoji. Ž 131

Č2 - Ved' sa, bratia, pamätáte na našu prácu a námahu. 1Sol 2, 7b-9.13

Ev - Zákonníci a farizeji zasadli na Mojžišovu stolicu. Preto robte a zachovávajúte všetko, čo vám povedia, ale podľa ich skutkov nerobte, lebo hovoria a nekonajú. Viažu ťažké až neúnosné bremená a kladú ich ľuďom na plecía, ale sami nechcú ani prstom pohnúť. Radi majú popredné miesta na hostinách, prvé stolice v synagógach. Vy sa nedávajte volat' Rabbi, lebo len jeden je váš učiteľ. Ani otcom nevolajte nikoho na zemi, lebo len jeden je váš Otec, ten nebeský. Kto sa povyšuje, bude ponížený, a kto sa ponížuje, bude povýšený.
Mt 23,1-12

10/11

Farská kronika

od 26. augusta 2011
do 25. septembra 2011

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Lea Baki	Kristián Valentovič
Šimon Bíro	Dajana Bandíková
Petra Chovanová	Megane Balážová
Karolína Kučerová	Lubomír Baláž
Emma Majdanová	Viktória Baloghová
Alexandra Pudišová	Patrik Kratochvíl
Nina Schónová	
Oliver Škopec	
Vanesa Mária Urminčeková	

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Peter Piš a Zuzana Kluchová
Dušan Macháč a Tatiana Pipíšková
Alojz Vlčko a Dominika Šestáková
Matúš Lago a Viera Hiklová
Martin Magdolen a Katarína Cmarková
Ing. Tomáš Bodor
a Ing. Monika Mošatová
Ing. Martin Remper PhD.
a Ing. Mária Sedničková
Radoslav Pršo a Katarína Bálintová
Mgr. Dušan Maruščák
a Ing. Lenka Poláková

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Eleonóra Bartová, 84 r.
Marian Činčura, 62 r.
Anna Sabová, 57 r.
Esterka Gažová, 73 r.
Gabriela Olescháková, 80 r.
Ladislav Janek, 90 r.
Juraj Slezák, 30 r.
Emília Zelková, 77 r.
Zdenka Štefanková, 68 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:

Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.

Teologický poradca:

Mgr. Martin Dado, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898

Vedúca vydania:

Mgr. Petra Humajová

Redaktori:

M. Melicherčíková, A. Gálová,
A. Karaková, A. Ugróczy

Kontakt:

web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:

cca. 0,40 € (12,05 Sk)

Fotografie: titulná strana - M. Melicherčíková, str. 23 hore - A. Gúberová, dole - P. J. Hríb, SChP.

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:

Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov. Ruko-
pisy nevraciamy.

Výlet na Bralovú skalu 24. september 2011

Piaristi v Škole v prírode 26. - 30. september 2011, Látky

BRANA

Jn 10,9

RODINNÉ CENTRUM

Tešíme sa na Vás od 12.9.

HERŇA
STRETKÁ
OPATROVANIE
KURZY PRE DETI
PORADENSTVO
SEMINÁRE
a mnoho iného...

Námestie slobody 21
(bývalá Trnka) Prievidza
Tel. 0907 614 147
Po-Pi 8 - 12.00
15 - 18.00
(Utorok len do 17.00)

www.branapd.sk